

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Harald Jerichau [1878]

Citation: Drachmann, Holger: "Harald Jerichau [1878]", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 213. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann04tom-shoot-workid56013/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

Hvil Dig, gamle Digter, kun.
 Dine Sange, evigunge,
 Gaa i Nord fra Mund til Mund,
 Leve paa vor Ungdoms Tunge.
 Over alt, hvor Livets Sang
 Lyder mellem Mand og Kvinde,
 Rejser Hjertets varme Trang
 Dybtfølt Dig et varigt Minde.

Harald Jerichau.

(Død i Rom, Marts 1878).

Jeg hører, at Harald Jerichau
 Er gaaet paa Studierejser.
 De fulgte ham udenfor Byens Porte,
 Hvor Stenpyramiden knejser.
 Ved Stenpyramiden staar Obelisker,
 Sargecypresser, som hegner
 Stedet, mens Solens synkende Haand
 Hieroglyfer paa Støtterne tegner.

De saa' — det var jo en Kunstnerflok,
 I Billedsproget bevandret —
 Hvorledes Skriftens glødende Linjer
 Lidt efter lidt blev forandret.
 Zinobers og Cadmiuns højeste Lys
 Blev saa forunderligt sorte;
 Saa sagde de ham deres sidste Farvel, —
 Og den unge Maler var borte.

Hvor er han henne? Hvor langt er han rejst?
 Hvad agter han vel at male? —
 Tys, Kammerater, kom her til Side;
 Kun hviskende tør vi tale.
 Han drager over de vide Sletter,
 Bort imod Aftenrøden;
 Campagnen har baaret hans Kunst over Daaben,
 Campagnen har bragt ham Døden.

Malariasletternes smuldrende Sten,
 Som Vedbenden slynger sig over,
 Den stirrende Himmel med Fugletrækket,
 Ørkenens rødbrune Vøver: